

NORSK LOVTIDEND

Utgitt etter offentlig tiltak ifølge lov av 1 april 1876.

Nr. 8	Utgitt 9 mars	1944
Innhold.		Side
Forordn. om endr. i forordn. om vedtekter for Norges clearing-institutt		103
» om tillegg til forordn. om Grensesone Øst		104
» om endr. i forordn. om omsetn. av hest, storfe, gris, sau og geit og slakt av disse dyr		104
Skr. om vedtekt for salg fra offentlige steder og fra portrom m. v. i Stavanger		104
Forordn. om fredning for laks- og sjøaurefisket på en strekning ved utløpet av Fustelva i Vefsn		108
» om skattlegging av lønnstakere i tjeneste hos tyske sivile og militære myndigheter		109
Skr. om gjennomføring av husleieloven i Overhalla		109
» om bandtvang for hund når bufe beiter i Tydal		109
Lov til vern om gamle bondehus		110
» om bedriftsvern i livsviktige bedrifter		110
Skr. om endr. i byggevedtektene for Oslo		113
Forordn. om avgift ved omsetn. av grønnsaker og frukt		114

Forordning. (Næringsdepartementet.)

Endring i forordning av 29 november 1940 1 febr.
om vedtekter for Norges clearing-institutt.

I medhold av midlertidig lov av 19 mars 1942 om sikring av landets forsyning med livsfornødenheter og andre varer bestemmes:

I forordning av 29 november 1940 om vedtekter for Norges clearinginstitutt skal § 4 lyde slik:

§ 4. Til å forestå ledelsen av Norges clearinginstitutt og kontrollere dets administrasjon oppnevner Næringsdepartementet et styre bestående av en formann og 2 rådgivere. Clearinginstituttets daglige virksomhet ledes av en direktør.

Clearinginstituttets direktør og kontorsjefer ansettes av Næringsdepartementet. De øvrige funksjonærer ansettes av direktøren med styrets godkjenning. Funksjonærenes lønn skal godkjennes av Finansdepartementet.

Oslo 1 februar 1944.

E. Blehr.

25 febr. **Forordning.** (Politidepartementet.)

Tillegg til forordning av 4 november 1943
om Grensesone Øst.

I medhold av lov av 7 mars 1940 om adgangen til visse områder bestemmes:

I forordning av 4 november 1943 om Grensesone Øst § 2 gjøres følgende endringer:

Under avsnitt III *Hedmark fylke* tilføyes under punkt 2: Nord-Odal.

Under avsnitt VI *Nordland fylke* tilføyes under punkt 2: Fauske.

Oslo 25 februar 1944.

Jonas Lie.

25 febr. **Forordning.** (Næringsdepartementet.)

Endring i forordning av 26 juni 1943 om omsetning av hest, storfe, gris, sau og geit og slakt av disse dyr.

I medhold av midlertidig lov av 19 mars 1942 om sikring av landets forsyning med livsfornødenheter og andre varer bestemmes:

I forordning av 26 juni 1943 om omsetning av hest, storfe, gris, sau og geit og slakt av disse dyr gjøres følgende endringer:

§ 1, siste punktum, oppheves.

§ 9 tilføyes som nytt siste ledd:

Kje under 2 måneder kan slaktes til bruk i egen husholdning uten tillatelse fra forsyningsnemnda og uten avskrivning på produsentens kvote for eget forbruk.

Oslo 25 februar 1944.

E. Blehr.

25 febr. **Skrivelse** fra Næringsdepartementet.

I medhold av §§ 90 og 109 i lov om handelsnæring av 8 mars 1935 stadfestes herved som gjeldende inntil videre den av ordføreren i Stavanger i bytingsmøter 12 august og 9 november 1943 og 14 januar 1944 vedtatte vedtekt for salg fra offentlige steder og fra portrom m. v.

Denne vedtekt trer i stedet for regler for torghandelen og torgenes benyttelse samt opprettelse av et torgstyre i Stavanger stadfestet 1 juni 1923, med endringer stadfestet 6 april og 21 juli 1926 og 26 mai 1932, og vedtekt om salgstid

for handel fra portrom m. v. i Stavanger, stadfestet 31 mai 25 febr. 1938.

Vedtekten lyder så:

Kap. I. Vedtektens omfang.

§ 1. Denne vedtekt gjelder for salg

- a) fra salgshaller, torg, gater, kaier og andre offentlige steder,
- b) fra fartøy og fra tomter og annen privat grunn og innganger til slike steder, videre fra portrom og innganger til bygninger når disse steder står i umiddelbar eller fri forbindelse med alminnelig beferdet strøk.

Kap. II. Torghandel.

§ 2. Etter tilråding fra politimesteren og torgstyret tar ordføreren avgjerd om de offentlige plasser som kan nyttes til torghandel og bestemmer hva slags handel det skal drives på hvert sted. Havnestyret skal gis høve til å uttale seg når det gjelder kaier og brygger som står under havnestellet.

Til handelsplass for fisk, fiskevarer, frukt og bær må ikke brukes torg eller annet offentlig sted som ikke har sanitært dekke og lett adgang til reint vann. Disse plasser skal legges så langt fra kjøretrafikken som mulig.

§ 3. Torgstyret har ledelsen av torghandelen. Bylægen og byveterinæren er faste medlemmer av torgstyret. Dessuten oppnevner ordføreren tre medlemmer med personlige varmenn. Ett av medlemmene skal være husmor. Blant torgstyrets medlemmer oppnevner ordføreren formann og varaformann.

Det daglige tilsyn med torghandelen har den av ordføreren tilsatte inspektør med torgbetjenter.

§ 4. Ingen må selge varer eller drive noen slags forretning eller næring på torg eller i torghall uten å være tilvist plass av torgstyret eller av torgtilsynet. Torgstyret kan tildele torgselgere fast salgsplass på torget. Før noen får seg tildelt fast plass, skal kontrollnemnda og politiet få høve til å uttale seg.

Torgstyret kan bestemme at de som bare selger varer fra eget gårdsbruk eller hagebruk, fra egen jakt, eget fiske eller egen husflid, skal tilvises plass skilt fra oppkjøpere og kommisjonærer. Torgtilsynet kan også gi produsentene fortrinnsrett ved fordeling av plassene hvor det må konkurreres om plassene fordi arealet er utilstrekkelig. Vedkommende må legitimere sin rett for å få plass som produsent.

Ingen må uten godkjenning av torgtilsynet ha mer enn en salgsplass på torget.

25 febr. § 5. Ingen må ta plass på torget med sine varer tidligere enn en halv time før den tid som er fastsatt for torghandelen.

Torghandel kan foregå alle hverdager fra kl. 7 til kl. 15.

I spesielle tilfelle kan torgstyret dispensere fra disse regler.

§ 6. Torgstyret kan påby at all handel skal foregå fra border. Hester og kjerrer som ikke brukes i handelen, skal straks føres bort fra torget.

Avfall skal kastes i særskilte avfallskasser som de handlende fører med seg. Når torgtida er slutt, skal de varer som er igjen og alt som er brukt ved handelen — kjøretøyer, bord, osv. — fjernes straks.

Etter torghandelens slutt skal torget straks ryddes og reingjøres.

§ 7. Torgavgiften kreves inn av torgtilsynet og må betales forskuddsvis. Torgstyret avgjør tvistemål om utregningen. Betalt avgift kan ikke i noe tilfelle kreves betalt tilbake.

§ 8. Vil en som har fast plass bruke stedfortreder, må ordningen godkjennes av torgtilsynet.

Barn under 16 år kan hjelpe voksne med torghandelen, men ikke drive slik handel på egen hånd.

Er en fast salgsplass ikke tatt i bruk kl. 9, kan plassen for den dag overlates andre torgselgere.

§ 9. De om selger varer på torget, er pliktige til å rette seg etter prisnoteringer som er fastsatt av kontrollnemnda eller av annen offentlig prismyndighet. De skal videre rette seg etter de påbud om daglig orden som torgtilsynet og politiet gir. Gjør de ikke det, kan de vises bort. Ved gjentakelse kan torgstyret frata dem plassen.

§ 10. Helserådet har rett og plikt til å føre sanitær kontroll med all torghandel. Er det sanitære misligheter ved varene, skal torgstyret nedlegge midlertidig salgsforbud og varsle helserådet. Helserådets formann, eller den han gir fullmakt, avgjør om forbudet skal opprettholdes.

Har en torgselger væskende sår i ansiktet eller på hendene, eksem eller liknende eller hans helsetilstand på annen måte er mistenkelig, kan helserådets formann kreve at han skal undersøkes av læge. I dette tilfelle, og når det i torgselgerens husstand er tilfelle av smittsom febersykdom, kan han nektes å drive torghandel så lenge helserådets formann finner det påkrevd. Helserådet avgjør om matvarer som slike personer har hatt under hendene, kan omsettes ved torghandel.

§ 11. Det er forbudt på åpent torg å selge melk, iskrem, ost, smør og andre melkeprodukter, kolonialvarer, kjøtt og kjøttvarer, brød og andre bakervarer. Inntil videre kan en

omsette ribbet, men ikke flådd fugl. Den skal være stelt og 25 febr. pakket slik som helserådet fastsetter. Dessuten kan inntil videre omsettes uflådd og uribbet vilt fjærfe av egen fangst.

Torghandelen med fisk og fiskevarer, frukt og bær skal foregå fra bord eller kasser som er hevet minst 70 cm fra torgdekket. Det er forbudt å sette kasser eller korgar med slike varer like på torgdekket.

Alt som blir brukt til pakning av varer, skal være reint og må ikke brukes til andre ting.

§ 12. Avgift blir å betale etter følgende satser:

Innenbysboende oppkjøpere og kommisjonærer	kr. 1	pr. dag.
Utenbysboende	» 2	» »
Produsenter med fast plass	» 0,50	» »

Produsenter uten fast plass betaler ikke avgift, men i sesongen kan torgstyret bestemme at produsenter uten fast plass skal betale en avgift av kr. 0,50 pr. dag.

Avgift blir å betale pr. plass som er $4\frac{1}{2}$ m². Går det med et større areal, blir det å betale et tillegg som svarer til prisen pr. m² for plassen.

Fast plass tilvises for 1 uke om gangen.

Kap. III. Handel fra portrom eller liknende; jfr. § 1 b.

§ 13. På de steder som er nevnt i § 1 b, må ingen selge eller falby varer uten å være tilvist salgsplass av politiet. For hver salgsplass skal det forskuddsvis betales kr. 10 i årsavgift til bykassen. Blir en salgsplass nedlagt, eller en selger vil skifte plass, skal det straks meldes skriftlig til politiet.

Ordføreren kan fastsette at all handel fra portrom eller buer skal være forbudt i visse strøk av byen.

§ 14. Det sted der handelen skal drives, må på forhånd være godkjent av helserådet. Buene må ha jevne, glatte golv, tak og vegger uten fuger eller sprekker. Næringsmidlene skal enten selges i fabrikkens pakning eller oppbevares i innelukkete hyller, helst med glass foran, eller i glassdisk. Næringsmidler som ikke er innpakket, bør ikke røres med hendene. Disken skal være glassdisk, lukket ut mot kjøperne.

Ingen vare som selges, må stå i mindre høyde over golvet enn 70 cm.

Både bua og grunnen omkring skal holdes rein. Tørrfeing er forbudt.

§ 15. Ved den i dette kapitel nevnte handel må det ikke selges melk, iskrem, ost, smør og andre melkevarer, kjøtt og kjøttvarer, brød og andre bakervarer.

Helserådet skal godkjenne lagerplass for varer som aktes solgt fra de her nevnte steder.

25 febr. § 16. Den som betjener bua, skal være reinslig og ha reine klær. Han må ikke lide av smittsom sykdom eller av sykdom på hender og armer. Fyller en handlende ikke disse krav, kan helserådets formann nekte ham å drive handel til de er oppfylt.

Det er forbudt for andre enn betjeningen å oppholde seg innenfor disken i bua.

Det er forbudt å sitte på disken.

§ 17. Barn under 16 år må ikke drive salg i portrom eller buer. De må heller ikke hjelpe til med slikt salg.

• § 18. Handel fra de her nevnte steder kan foregå til disse tider:

Dager før søn- og helligdager (unntatt julaften) fra kl. 19 til 24.

De øvrige dager fra kl. 19 til 23.

Langfredag, 1 påskedag, 1 pinsedag, julaften og 1 juledag kan salg på de her nevnte steder ikke drives.

Kap. IV. Forskjellige forskrifter.

§ 19. På gater, brygger og annet offentlig sted og på torg etter torgtida må ingen selge eller falby varer uten løyve fra politiet.

§ 20. Til salg fra automat på de steder som denne vedtekt omfatter, må en ha politiløyve. For hver slik automat skal det betales kr. 10 i årsavgift til bykassen. Betalt avgift kan ikke i noe tilfelle kreves betalt tilbake. Avgiften skal betales til politiet før handelen begynner og ikke seinere enn 10 januar hvert år.

§ 21. Overtredelse av denne vedtekt og de pålegg som blir gitt med heimel i den, straffes etter §§ 112 og 113, jfr. § 92, i lov om handelsnæring av 8 mars 1935.

26 febr. **Forordning.** (Landbruksdepartementet.)

Fredning for laks- og sjøaurefisket på en strekning ved utløpet av Fustelva i Vefsn.

I. Kongelig resolusjon av 18 september 1915 om fredning av en strekning ved utløpet av Fustelva i Vefsn herred, Nordland fylke, oppheves.

II. I medhold av lov om laks- og sjøørretfiskeriene m. v. av 27 februar 1930 § 39 c, jfr. siste ledd, fastsettes at den ukentlige fredningstid for fangst av laks og sjøaure innen det i kongelig resolusjon av 18 september 1915 beskrevne område ved utløpet av Fustelva skal være fra torsdag kl. 18 til mandag

kl. 18 for alle andre redskaper enn lakseverp og krokred- 26 febr.
skaper.

III. Brudd på denne forordning straffes etter lakselovens
kapitel 6.

Oslo 26 februar 1944.

Th. J. O. Fretheim.

Forordning. (Finansdepartementet.)

26 febr.

Skattlegging av lønnstakere i tjeneste hos
tyske sivile og militære myndigheter.

I medhold av § 9 i lov nr. 3 av 6 januar 1944 om forebyggelse av dobbeltbeskatning av inntekt og formue i Norge og Det stortyske rike, iberegnet protektoratet Böhmen og Mähren, bestemmes:

Den fritaking for skatt som er heimlet ved nevnte lovs § 1, bokstav f, skal inntil videre ikke omfatte skatt av lønnsinntekt som oppebæres av norske lønnstakere i tjeneste hos tyske sivile og militære myndigheter i Norge.

Oslo 26 februar 1944.

Prytz.

Skrivelse fra Sosialdepartementet.

28 febr.

Med dette blir det gitt stadfesting på vedtak av ordføreren i Overhalla herred, Nord-Trøndelag fylke, 12 februar 1944 til vedtekt om gjennomføring av husleieloven i herredet; jfr. lov av 16 juni 1939 § 41.

Vedtekta lyder så:

§§ 37—39 i husleieloven skal gjelde i Overhalla.

Vedtekta trer i kraft i dag.

Skrivelse fra Landbruksdepartementet.

1 mars.

Herved stadfestes vedtak 11 februar 1944 av ordføreren i Tydal herred, Sør-Trøndelag fylke, der det i medhold av § 3, 2 ledd, i lov av 9 juli 1926 om ansvar for skade på bufe ved hund bestemmes at enhver eier eller besitter av hund i Tydal herred skal holde hunden i band eller forvarlig innestengt eller inngjerdet i den tid bufe beiter.

Denne bestemmelse gjelder ikke hunder som under lovlig jakt godtgjøres å være ledsaget på forsvarlig måte av eier eller besitter. Unntatt er også dresserte buhunder som sammen med gjeter følger buskap på beite.

2 mars. **Lov til vern om gamle bondehus.**

Nr. 1.

§ 1. Utan løyve frå Kultur- og folkeopplysningsdepartementet eller den som departementet gjev fullmakt, må ingen flytte ut or kommunen eller riva bur, loft, stova, eldhus, aurbu eller badstove, som er eldre enn 100 år. Departementet dømmer om alderen.

§ 2. Den som uløyves flytter eller riv hus som nemnt i § 1, vert straffa med bot.

§ 3. Den som uløyves har flytt eller rive ned eit hus som nemnt i § 1, skal kosta oppattsetjing på den gamle tufti. Staten eig husvyrket til dess huset er sett oppatt i god stand.

Oslo 2 mars 1944.

Quisling.

Ministerpresident.

R. J. Fuglesang.

Sjef for Kultur- og folkeopplysningsdepartementet.

Ø. Lundesgaard.

2 mars. **Lov om bedriftsvern i livsviktige bedrifter.**

Nr. 2.

§ 1. Alle livsviktige bedrifter og lagre skal ha bedriftsvern til sikring mot sabotasje eller uhell og følgene herav.

Bedriftsvernet skal ved vakthold, avsperring, inngjerding, stenging og andre tiltak hindre at uvedkommende får adgang til bedriften eller lageret og sikre at virksomheten i bedriften eller lageret kan foregå uforstyrret.

§ 2. Med livsviktige bedrifter mener denne lov alle større bedrifter i treforedlingsindustrien og næringsmiddelindustrien (kjøleanlegg, møller, kornsiloer, bedrifter til foredling eller framstilling av fisk, fiskemel, hermetikk, fett, margarin m. v.) samt alle større såpefabrikker, garverier, lærfabrikker, skofabrikker, ull- og bomullsvarefabrikker, tekstilfabrikker, fabrikker til trosse- og tauframstilling, gummiwarefabrikker, trewarefabrikker, cellulosefibrerfabrikker, papirfabrikker, kjemiske fabrikker, kaseinfabrikker, sementfabrikker, kvelstofffabrikker, ammunisjons-, krutt- og sprengstoffabrikker, kraftverk, transformator- og omformerstasjoner, elektrotekniske fabrikker, gruver, metallverk, stålverk, verktøyfabrikker, motor- og flyreparasjonsverksteder, skipsverft og jernbaner.

Med livsviktige lagre mener denne lov lagre av varer som framstilles i bedrifter som nevnt i første ledd, og av råstoffer til slike bedrifter. Som livsviktige lagre regnes også mineraloljelagre og lagre av bastfiber.

Politidepartementet gir nærmere forskrifter om hvilke bedrifter eller lagre skal anses som livsviktige. Det kan bestemme

at andre bedrifter eller lagre enn de som er nevnt i de fore- 2 mars.
gående ledd skal ha bedriftsvern. Nr. 2.

Politidepartementet avgjør i tvilstilfelle om en bedrift eller et lager skal ha bedriftsvern. Det kan frita en bedrift eller et lager for plikten til å ha bedriftsvern.

§ 3. Bedriftsvernet tilpasses vedkommende bedrifts eller lagers art og størrelse.

Bedriftsvernets personell bør minst bestå av:

1. Bedriftsvernleder med stedfortreder.
2. Vakt.
3. Mannskap til brannvern og sanitetstjeneste.
4. Nødmannskap til å gjennomføre nøddrift.

Mannskapene tas om mulig ut blant dem som er ansatt i bedriften eller ved lageret.

I særlige tilfelle kan Politidepartementet pålegge en bedrift å innsette en bedriftsvernleder og innta vaktmannskap som det selv utpeker.

Hvor departementet finner bedriftsvernet utilstrekkelig, kan det gi bestemte pålegg til bedriften om forbedringer.

§ 4. Politidepartementet kan bestemme at et visst område ved en livsviktig bedrift eller et livsviktig lager skal sikres. Det kan pålegge personer som bor eller som driver virksomhet innen området å flytte. Departementets avgjørelse om dette kan ikke prøves av domstolene. Den som blir pålagt å flytte kan kreve erstatning av vedkommende bedrift eller lager i samsvar med reglene i lov om ekspropriasjon av fast eiendom m. v. til det offentlige av 5 mars 1942 §§ 2, 4 og 5.

§ 5. Politidepartementet gir nærmere regler til utfylling og gjennomføring av denne lov. Det kan bestemme hvorledes omkostninger ved felles tiltak skal fordeles mellom bedriftene eller lagrene.

§ 6. Den som forsettlig eller uaktsomt unnlater å opprette bedriftsvern i samsvar med denne lov eller som handler i strid med eller unnlater å følge forskrift eller pålegg gitt av Politidepartementet i medhold av loven, straffes med bøter fra 100 til 500 000 kroner. Hvis overtredelsen er begått av noen som har handlet på vegne av et selskap eller annen juridisk person, kan bøtestraff idømmes også den som det er handlet på vegne av.

§ 7. Når noen som tilhører bedriftsvernet unnlater å utføre sine tjenesteplikter eller å adlyde ordre i tjenesten, straffes han med bøter eller fengsel inntil 2 år eller med begge deler, såfremt ikke strengere straff kommer til anvendelse på forholdet.

Er handlingen foretatt av uaktsomhet er straffen bøter.

2 mars. § 8. Den som forsettlig forstyrrer eller setter i fare virksomheten i livsviktig bedrift eller lager ved å ødelegge, beskadige, ubrukbargjøre eller sette ut av funksjon bedriftens eller lagrets produksjonsplaner, forretnings- eller bedriftshemmeligheter eller faste anlegg, maskiner eller andre gjenstander som nyttes til bedriften eller som medvirker hertil, straffes med fengsel fra 1 til 10 år. Når det foreligger formildende omstendigheter, kan straffen nedsettes til fengsel i 3 måneder.

Er handlingen foretatt for å gagne fienden eller skade Norge eller noen med Norge forbunden stats interesser, er straffen i krigstid fengsel fra 10 år og inntil på livstid og under særdeles skjerpene omstendigheter dødstraff.

Er handlingen foretatt av uaktsomhet er straffen fengsel inntil 5 år.

§ 9. Den som forsettlig ødelegger eller beskadiger råstoffer, varer under produksjon eller ferdige produkter i livsviktig bedrift eller lager eller medvirker hertil, straffes med fengsel fra 1 til 10 år, hvis ikke strengere straff kommer til anvendelse på forholdet. Er det voldt betydelig skade, er straffen fengsel i minst 3 år.

Er handlingen foretatt av uaktsomhet er straffen fengsel inntil 3 år. Under særdeles formildende omstendigheter kan bøter anvendes.

§ 10. Bedriftsleder i livsviktig bedrift eller lager som får kjennskap til at det i bedriften eller lageret blir tatt skritt til eller foretatt handling som nevnt i §§ 8 og 9 og som ikke etter evne søker å hindre at handlingen blir foretatt eller å avgrense virkningen av denne, straffes med fengsel i minst 1 år.

Ved siden av fengselstraff kan anvendes straff av bøter inntil 500 000 kroner. Er det voldt skade på grunn av bedriftslederens unnlatelse, kan bøtestrafen forhøyes inntil 1 000 000 kroner, eller til det dobbelte av skadens størrelse. § 6, annet punktum, gjelder tilsvarende.

§ 11. Den som uberettiget søker å innhente eller som meddeler opplysninger som han forstår eller burde forstå er av betydning å holde hemmelig av hensyn til bedriftens eller lagerets sikkerhet, eller som medvirker hertil, straffes med fengsel inntil 5 år.

§ 12. Med fengsel fra 3 måneder inntil 2 år straffes den som forsettlig uten tillatelse begir seg inn på området for livsviktig bedrift eller lager hvortil adgang for uvedkommende er forbudt, eller som medvirker hertil.

§ 13. Med bøter eller med fengsel inntil 2 år straffes den som uberettiget opptar, mangfoldiggjør, overlater til andre eller offentliggjør karter, krokier, skisser, fotografier eller be-

skrivelser av livsviktige bedrifter eller lagre, eller deres pro- 2 mars.
duksjonsplaner, forretnings- eller driftshemmeligheter, eller Nr. 2.
som medvirker hertil, såframt ikke strengere straff kommer til
anvendelse på forholdet.

§ 14. Forsøk på overtredelse av §§ 8, 9, 11, 12 og 13
straffes som fullbyrdet forbrytelse.

§ 15. Forordning om bedriftsvern i livsviktige bedrifter
av 21 august 1941 oppheves.

Oslo 2 mars 1944.

Quisling.

Ministerpresident.

Jonas Lie.

Ø. Lundesgaard.

Sjef for Politidepartementet.

Skrivelse fra Innenriksdepartementet.

3 mars.

Med dette stadfester en vedtak av ordføreren i Oslo
31 januar 1944 om endringer i byggevedtektene
for Oslo, dog med en del forandringer.

Etter endringene lyder de pågjeldende paragrafer så:

§ 31. De reguleringer som reguleringsrådet vedtar, skal
straks være bindende for alle byggeforetagender. Grunn be-
stemt til gater, plasser m. v. og grunn utenfor byggelinjer
må således ikke bebygges. Regulering som berører statens
eiendommer, blir først gyldig ved å stadfestes av vedkom-
mende regjeringsdepartement. Denne vedtekt fører ikke med
seg noen endring i lovens ekspropriasjonsregler.

§ 41. Vedtekten oppheves.

§ 43. Forsøkskast kan avholdes etter forlangende av ord-
føreren på grunnlag av stadfestet byplan eller forslag til by-
plan som er vedtatt av reguleringsrådet. Den er ikke bin-
dende for grunneieren, med mindre fravikelseskjennelse er for-
langt seinest innen 6 måneder etter den endelige takst. Slik
kjennelse kan bare kreves på grunnlag av stadfestet byplan.

§ 48, 3. Nytt annet ledd: For innbetaling av erstatning-
summen gjelder de samme frister og regler som nevnt i § 46,
punkt 3. Med hensyn til den erstatningsplikt som påhviler en
eiendom i henhold til slik vedtekt, blir det ved kommunens
foranstaltning å avholde nødvendig tinglysing til anmerkning
på vedkommende eiendoms blad i grunnboken.

§ 57 a. Nytt punkt 6: Når bygning skal oppføres, utfer-
diges situasjonskart i samsvar med de av departementet gitte
forskrifter.

3 mars. § 58. Nytt punkt 7: Umiddelbart etter at underretning om sammenføring er mottatt holder oppmålingsmyndigheten for søkerens regning kartforretning over den sammenføyde eiendom. Oppmålingsmyndigheten kan frita herfor når sånn kart- og oppmålingsforretning anses unødvendig.

§ 59. Vedtekten oppheves.

§ 104, første ledd: Bygninger bestemt til varig opphold for mennesker forbundet med nattopphold, skal være innredd etter en av bygningsrådet godkjent plan. Beboelsesrom, dvs. rom til varig opphold for mennesker forbundet med nattopphold, og alle rom i beboelsesleilighet derunder kjøkken, skal tilfredsstillende følgende krav:

3 mars. **Forordning.** (Landbruksdepartementet.)

Avgift ved omsetning av grønnsaker og frukt.

I samsvar med lov av 10 juli 1936 til å fremja umsetnaden av jordbruksvarer, jfr. forordning av 31 januar 1942, bestemmes:

§ 1. I tiden til og med 31 desember 1944 skal det betales avgift ved salg av grønnsaker og frukt fra produsent. Avgiftsplikten omfatter av grønnsaker ethvert salg fra produsent av kål av alle slag, gulrøtter, matneper, selleri, purre, rødbeter, matløk av alle slag, meloner, tomater, agurker, persille, spinat, erter og bønner, gresskar, pastinakk, jordskokk, pepperrot, rabarbra, asparges, reddiker, salat, sjampinjong og dill. Av frukt omfatter avgiftsplikten ethvert salg fra produsent av epler, pærer, plommer og kirsebær.

§ 2. Avgiften som innbetales til Omsetningsrådet eller den det bestemmer, fastsettes til 2 % av salgsbeløpet og beregnes av brutto salgsbeløp fra produsent (notabeløpet inklusive frakt og emballasje og eventuell avgift til staten hvor dette er inkludert i prisen på varen).

§ 3. Ved salg fra produsent til salgslag, grossister, detaljister og til konserverfabrikker og liknende bedrifter som tar imot nevnte varer fra produsent for omsetning eller foredling, kreves avgiften opp hos bedriften som er ansvarlig for den.

Ved salg fra produsent til sykehus, pleiehjem, hoteller, kafeer og andre større forbrukere kan Omsetningsrådet bestemme at avgiften skal kreves opp hos mottakeren.

§ 4. Omsetningsrådet kan gi nærmere regler om avgiftens innbetaling, om oppgaveføring og om kontroll med at avgiften blir betalt. Reglene må godkjennes av departementet.

Omsetningsrådet eller den det gir fullmakt fører kontroll 3 mars. med oppgavene og innbetalingene. Rådet eller de som antas til å føre kontroll har adgang til enhver bokføring og alle opptegnelser og dokumenter vedrørende omsetningen av de i § 1 nevnte varer.

§ 5. Unntatt fra avgiftsplikten er salg fra produsent til arbeidere på gården eller i gartneri- eller hagebruksvirksomheten og leveranser til oppfylling av kår- eller forpaktningsskontrakten. Med departementets godkjennelse kan Omsetningsrådet gi regler om fritaking for avgift også for annet småsalg.

Hvor særlige forhold taler for det, kan Omsetningsrådet fritta for avgift i det enkelte tilfelle.

§ 6. Overtredelse av denne forordning eller av bestemmelser gitt etter den er straffbar.

§ 7. Denne forordning trer i kraft straks.

Oslo 3 mars 1944.

Th. J. O. Fretheim.

Utgiver: Byråsjef C. Lampe.

Grøndahl & Søn's boktrykkeri. Oslo.